

denne Sag afgaa til Kirkeministeriet, som sendte den videre til Undervisningsministeriet, og Undervisningsministeriets Svar paa Henvendelsen lader intet tilbage i Retning af Tydelighed, idet det helt ud gav mine Betæneligheder vedrørende Lovforslaget Medhold. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af Undervisningsministeriets Svar. Undervisningsministeriet skriver: „Med Hensyn til de kommunale Lærere i Købstæderne, der tillige er beskikket som Kirkebetjente, navnlig i Kordegnstillinger, og som derfor har nedsat Timetal som Lærere, maa Udvalgets Forspørgsel besvares derhen, at der ikke foreligger nogen som helst Sikkerhed for, at en saadan Lærer ved sin Afskedigelse som Kordegn kan faa fuldt Timetal og dermed fuld Løn som Lærer, idet dette ganske afhænger af Forholdet mellem det Antal Timer, hvori der skal undervises ved Købstadens Skolevæsen, og Lærerantallet ved samme.“ Ja, det er jo ganske naturligt. Men saa lader dette Forslag sig ikke gennemføre for Kordegnenes Vedkommende; og det undrer mig, at Kirkeministeriet ikke allerede har foretaget den i saa Henseende nødvendige Ændring i Forslaget, inden det forelagdes. Undervisningsministeriet udtalte Ønske om, at Kordegnene maatte udgaa af Forslaget, eller at man i hvert Fald sikrede dem, at de ikke lider noget Indtægtstab, saafremt de afskediges.

Naar Kirkeministeren ikke har ændret Forslaget i den Retning, tør jeg dog nok gaa ud fra, at det ikke beror paa, at Kirkeministeren ikke vil vise de Kirkebetjente, her er Tale om, skyldigt Hensyn, men saa haaber jeg, at vi i Udvalget kan faa den Ændring, som er nødvendig i saa Henseende, indført og tillige faa en Afgørelse af et andet Spørgsmaal, som var fremme ved første Behandling i forrige Samling, nemlig hvorvidt en Fritagelse for Stillingen som Kirkebetjent tillige medfører Fritagelse for Kirkebylæreren for at føre Kirkebøgerne. Den højtærede Minister mente, at de to Ting hørte sammen. Jeg mener ikke, at de absolut hører sammen, og maa sige, at jeg nærer nogen Betænelighed ved at fritage Kirkebylæreren for Førelse af Kirkebøgerne. Kirkebøgerne er et saa vigtigt Dokument, at man maa have nogen Garanti for, at de bliver ordentligt ført. Men, som sagt jeg haaber, at vi i Udvalget kan faa Lovforslaget ændret paa de Punkter, hvor det er absolut nødvendigt, og jeg skal derfor ogsaa anbefale, at Lov-

forslaget bliver Genstand for Behandling i et Udvalg.

Hedegaard: Jeg forstaaer, at Lovforslaget atter i Aar vil blive henvist til et Udvalg, hvad der ogsaa efter mit Skøn er Grund til, da der er Forhold, som langtfra er afklaret. I det praktiske Liv kan man vel ikke sige, at en Ændring som den foreslaaede er paakrævet, men man kan heller ikke sige — det vil jeg i alt Fald ikke sige —, at dens Gennemførelse vil faa nogen større Virkning. Men da der nu er Tale om at ændre i Menighedsraadsloven, vil jeg gerne omtale en anden Ændring i den, som man ved denne Lejlighed efter mit Skøn bør tage op, en Ændring, hvis Ønskelighed man kan paavise ud fra Arbejdet i det praktiske Liv er paakrævet. Jeg bor, som man ved her paa Rigsdagen, et i Sogn med de uheldigste Forhold i Menigheden, som tænkes kan, idet vi fik den uheldige Afgørelse i Fangel-Sagen. Dette skal jeg imidlertid ikke komme ind paa i Enkeltheder. Men vi har tre kirkelige Afskygninger indenfor Menigheden, hvoraf Indre Mission er delt i to Dele, og den største Del tilhører ikke Fangel. Nu skete der dette, at den Del af Menigheden, der ikke tilhører Fangel, ved dødelig Afgang mistede et Menighedsraadsmedlem og dennes Stedfortræder i det ene Tilfælde, medens den anden Repræsentant var syg og laa paa Rekreationsanstalt. For et Aar siden indgav Menighedsraadet enstemmigt gentagne Gange Ansøgning til Biskoppen over Ribe Stift om at faa Lov til at lade afholde Udfyldningsvalg, da en saadan Tilstand var meget uheldig for Menighedsraadets Arbejde, men efter 10 Maaneders Overvejelse blev denne Tilladelse os pure nægtet. Nu tror jeg ikke, det har været Rigsdagens Mening, da man i sin Tid vedtog Menighedsraadsloven, at en Biskop saaledes skulde kunne nægte Tilladelse til Udfyldningsvalg, og jeg vil derfor gerne med disse mine Bemærkninger henstille til det kommende Udvalg at tage en Ændring af Menighedsraadsloven ogsaa paa dette Punkt under Overvejelse. Vi har derovre ikke nogen Tro til, at det nytter at klage til Ministeriet over Biskoppen, for det har vi prøvet før, og Ministeriet har ogsaa givet Biskoppen en Næse, men alt, hvad der kom ud deraf, var, at Biskoppen udtalte, at nu vilde han have to Lommetørklæder.

Jeg har med disse mine Bemærkninger, som maaske egentlig ligger noget udenfor den foreliggende Sag, ønsket at henlede det.